

[Lasse Budtz]

slag ikke tilstrækkeligt. Socialdemokratiet vil gerne være med til at sikre et arbejde baseret på et flertal for atomvåbenfrihed i freds-, krise- og krigstid. Vi mener, der er rimelig grund til at antage, at der er opbakning bag det socialdemokratiske dagsordensforslag, hvorfor vi gerne vil have dette dagsordensforslag bragt til afstemning først, og vi skulle allerede have truffet de nødvendige forberedelser til, at en afstemning kan finde sted, således at det socialdemokratiske dagsordensforslag kommer til afstemning først.

Gert Petersen (SF):

Jeg må sige, at jeg er tilfreds med, at den socialdemokratiske gruppe har taget de i henhold til forretningsordenen nødvendige skridt, således at det socialdemokratiske forslag kan komme til afstemning først. Vi har i SF's gruppe taget tilsvarende skridt, men det viser sig altså nu ikke at være nødvendigt at overgive de indsamlede underskrifter til formanden.

Det synes jeg er helt udmærket, for naturligvis er regeringspartierne dagsordensforslag da et – ja, her må man spørge: Er det et frem-skridt? Der står, at det pålægges regeringen »at orientere andre stater om denne danske holdning«. Jamen undskyld – er det en vittighed? Der står nemlig også, at denne danske holdning har været gældende siden 1957, og nu skriver vi 1988. Vil man hævde, at det efter alle disse år er nødvendigt at orientere andre stater om den danske holdning? Hvad er det for nogle stater, man tænker på? Det kan selvfølgelig godt være at man i Botswana eller et andet fjernt land ikke kender den danske holdning, men jeg ville da tro, at i hvert fald atommagterne – og det er vel dem, det drejer sig om – kender den.

Regeringens begrundelse for et sådant skridt som det, der er tale om her – hvis endelig man ville begrundede det – minder derfor meget om den begrundelse, som vi andre fremfører for, at de enkelte orlogsskibe skal orienteres om den danske holdning. Jeg kan ikke se den store forskel, bortset fra at det forslag, som Socialdemokratiet har formuleret, er langt mere præcist, for her går orientering om den danske holdning til de skibsførere, som har det umiddelbare ansvar, og derfor er det naturligvis vigtigt, at det socialdemokratiske dagsordensforslag kommer til afstemning først, så det kan få en mulighed for at blive vedtaget.

Skulle regeringens komme til afstemning først, ville det være lidt svært at stemme imod det, da det er en banalitet, der står i det, og man kan ikke benægte, at banaliteter har en vis eksistens.

Men det ser altså nu ud til, at det socialdemokratiske forslag kommer til afstemning først. Det vil vi stemme for, og jeg håber, at der vil være partier herinde, der vil sikre, at det får flertal.

Jeg begriber ikke, hvorfor vore allierede – som det hedder – skulle blive fornærmet af den grund. Jeg synes, det er totalt uforståeligt, og der er intet rationelt argument for det, medmindre, som jeg antydede, de måske ikke altid har overholdt det, som de godt vidste de skulle overholde, men som de ikke helt eksplicit havde fået besked på at overholde. Det er den eneste forklaring, jeg kan finde på, at de skulle blive fornærmede, fordi vi nu beslutter, at de enkelte orlogsfartøjer skal have besked om, at Danmark har nogle regler, herunder at der ikke må bringes atomvåben ind i danske havne, og hvis de meddeler os, at de af den grund bliver meget fornærmede, at de ikke vil finde sig i det og derfor vil gøre sådan og sådan, så må man undskylde mig, så opfatter jeg det som pression over for en politik, som Danmark har fastslået, som Danmark agter at følge, og som vi har valgt helt suverænt at følge.

Så vil jeg godt sige lidt om et par ganske enkelte andre spørgsmål, som udenrigsministeren rejste.

Med hensyn til den nye politik fra Sovjetunionens og Gorbatsjovs side mener jeg, at der virkelig er tale om en ny politik. Der er tale om en i mange henseender fornyelse også af international politik. Fornyelsen er ikke slået igennem overalt i den sovjetiske politik. Der er stadig væk masser af ting i sovjetisk politik, som må kritiseres, og som vi må vende os imod, men der er tale om nye tankegange, om skabelse af ikke truende strukturer og om afspænding på en langt mere realistisk og reel måde end tidligere, og det, vi savner, er modsvar fra Vestens side, det er tilsvarende nytænkning vestfra. Det skulle ikke være umuligt, at det kunne komme til en sådan tilsvarende nytænkning vestfra, og vi mener faktisk, at Danmark bør og kan yde et bidrag i den retning, sådan at der kan komme et samspil mellem Vest og Øst i positiv retning.